

han sang over de svundne. Det ærede Medlem vil formodentlig svare, at det vil paa ingen mulig Maade falde ham ind, men hvis nogen i 1913, da han gennemkritiserede det da foreliggende Lovforslag, havde sagt til det ærede Medlem: Vent til 1921, saa vil Talen lyde ganske modsat, saa vil netop det ærede Medlem finde, at det, vi her har naaet, er det helt sublime og det, vi burde blive ved, kan det gerne være, at det ærede Medlem vilde have taget lige saa kraftig Afstand fra en saadan Tale, som han muligvis vil tage Afstand fra den Tale, jeg har nævnt.

Det ærede Medlem (Martin Olsen) siger fremdeles, at de i Krigsaarene skete Tilføjelser og Omdannelser er Handlinger, for hvilke alle vi, der sad i Rigsdagen, alle Partier, bærer et fælles Ansvar. Jeg vil ikke gaa i Rette med det ærede Medlem derom, det ærede Medlem har Ret, jeg kan ikke yde hans Udtalelser en større Tilslutning end ved at sige saaledes. Men det ærede Medlem bør ikke være for beskeden, det ærede Medlem bør ikke undlade at bringe i Erindring, at det var de Radikale og Socialdemokraterne, der havde Anførselen i denne Sag, det var dem, der besad Førerskabet, og som vendte det døve Øre til overfor alle de Advarsler, der klart og stærkt lød fra vor Side med Hensyn til Enkeltheder i disse Forslag og lød ikke mindst klart og tydeligt her i det høje Landsting. Det gaar i denne Sag som overhovedet altid, naar vi drøfter Spørgsmaal om Krigstidens Lovgivning, at de daværende Regeringspartier har en Tilbøjelighed til broderligt at dele med os Ansvaret for alt det uheldige, der skete i den Tid, men reserverer for sig selv al Æren for det gode, som blev gennemført. Nu skal jeg indrømme, at jeg i og for sig vel forstaar dette, ogsaa ud fra min personlige Overbevisning om, at det gode, der skete, var saa lidet, at der visselig kun er ringe Ære at dele, men det bør dog ikke glemmes, at det var fra Venstres Side, Kravet blev rejst om at faa fjernet af Bestemmelserne angaaende Arbejdsløshedskasser hele det Understøttelsesmoment, som ved Krigstidens Lovgivning var ført ind paa dette Omraade, og det var Venstres Initiativ, som blev fulgt ved Gennemførelsen af Loven af 22. December 1919. Naar det ærede Medlem saa siger, at naar man overhovedet ved Loven af 22. December 1920 søgte en Ordning af den ekstraordinære Understøttelse som den, vi fik, skyldtes det et i Sommeren 1920 privat indbragt socialdemokratisk Lovforslag, saa spørger jeg det

ærede Medlem: Hvorfra har det ærede Medlem denne Viden? Alle vi, som sad i den høje Rigsdag i 1920, ved, at der fra Socialdemokratiets Side blev indbragt et Lovforslag om Tillægshjælp og fortsat Hjælp, men det havde en helt anden Karakter, og jeg maa have Lov til at tilføje: en ringere Karakter end det Lovforslag, der gennemførtes ved Loven af 22. December 1920.

Det ærede Medlem skildrede de paa-staaede Misbrug fra Kassernes Side og hævdede bestemt, at naar det blev sagt, at saadanne Misbrug fandt Sted i stort Tal, var det en Uretfærdighed overfor Kasserne. Jeg vil ogsaa i saa Henseende give det ærede Medlem Ret: Antallet af Tilfælde, i hvilke Misbrug er konstateret, svarer ikke til Omfanget af den Mistænkksomhed overfor Kassernes Kontrol, som findes i vide Kredse. Men hele dette Forhold viser efter min Mening Betydningen af, at den offentlige Mening følger dette Omraade med vaagen Interesse. Jeg spørger det ærede Medlem, om han mener, at den vaagne Interesse fra det offentlige Side, som stedse kalder paa Kasseledelsens Agtpaagivenhed, virkelig er i Kassernes Disfavør. Jeg føler mig overbevist om, at det ærede Medlem har en helt anden Opfattelse heraf. I sine muntre Bemærkninger, vil jeg snarest kalde dem, ogsaa om dette Spørgsmaal, stillede det ærede Medlem sig ved Siden af afdøde Tietgen. Det er en højst historisk Personlighed, en udmærket Mand at stille sig ved Siden af, der kan det ærede Medlem udmærket godt være bekendt at staa. Men naar han gjorde det for at slutte sig til en vis populær Oversættelse af det Hamlet'ske Ord og citerede denne Oversættelse: „Vaas, Vaas, Vaas“ i Forbindelse med Kritikken over Arbejdsløshedskasserne og Misbrugene af disse, burde det ærede Medlem ikke glemme, at naar saadanne Klager overhovedet fremkommer, er det, selv om et meget stort Antal af dem underkendes, Udtryk for, at man i vide Kredse ikke kan billige den Aand, i hvilken Loven og Kassevedtægterne fortolkes, en Aand, som efter min Mening i ikke helt faa Tilfælde ikke rummes indenfor Lovens og Vedtægternes Bogstav. Der tror jeg, det ærede Medlem skal søge Grunden til den Opfattelse, som er almindelig i visse Kredse af Befolkningen.

Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem, hvad det socialdemokratiske principale Ændringsforslag angaar, indskrænkede sig til det høflige Skrabud, som det ærede Medlem naturligvis skylder dette Forslag, og derefter gik over til at tale om det, som Talen er om, nemlig Lovforslagets Bestem-